Saluta quoque, sanctissime pater Nifridii, fratres nostros, servientes siquidem —804 sanctae Mariae¹. Optimam vere elegerunt dominam et optimum sponsum eiusdem dominae et reginae caelorum; et dignum est, ut optimo regi optime serviatur. Qui bona eligat, bona custodiat, bona non derelinquat, sed perpetualiter bona retineat. Parum set incepisse¹ bona, nisi ut perseveret in bonis qui bona eligit. Quid est laborem fructuosum derelinquere et labori¹ infructuoso mancipari? Labor itaque monachicae vitae fructuosus est; labor vero saeculi infructuosus est. Sine labore nemo vivit in mundo. Et felix nimium qui de labore venit in requiem. Et infelix qui de labore venit in tormenta; laborat enim, ut male habeat; et non intellegit quid facit. Intellegentia enim opus est in vita; ut sciat homo, ad quem finem tendat retributio laboris sui. Parvus labor in bono homine perpetua remunerabitur quiete.

Omnipotens Deus ad multorum salutem vos longeva prosperitate proficere concedat, carissimi patres.

276.

Alcvinus Oniae sacerdoti scribit de caritate.

-804.

Cod. H fol. 52.

15

30

Edd. F 227, J 284. - Migne col. 508.

ALBINUS ONIAE SACERDOTI² SALUTEM.

Mirabile est, quod dulce versum est in amarum. Nam caritas dulcis est in praesente, sed extrema quodammodo in absente, dum non videt, quem amat, angustiatur in absentia eius; quae siquidem in beatis et regno Dei dignis semper dulcis erit, quia praesens illi, qui amatur; cuius visio omnis est beatitudo, ad quam ut pervenire mereamur, omnia dura dulcia per patientiae donum videri debent; et omnia huius saeculi dulcia quasi nihil reputandum est.

Hoc memor, fili carissime, ut vivas feliciter sub timore Dei, in caritate Christi, in omni sobrietate, castitate et caritate, proficiens de die in diem in omni opere bono, ut dignus efficiaris ad eam pervenire caritatem, quae numquam mutabitur, numquam finem habitura est. Vive feliciter in caritate Christi et omni relegione sancta, fili carissime.

277.

Alcvinus Oniam sacerdotem de caritate admonet.

--804.

Cod. H fol. 54'-55.

Edd. F 228, J 285. — Migne col. 508.

Hinc pete Nebridii patris venerabilis aedes;

EPISTOLAE IV.

^{275.} a) incipisse H. b) corr. in laborari H.

^{276.} a) extrama corr. in extrema H. b) vidit H. c) omni H.

¹⁾ In coenobio S. Mariae Orbionensi s. Crassensi (dioec. Carcassensis, Lagrasse), condito a Nifridio.

Nifridium enim abbatem Orbionensem et Nifridium archiepiscopum Narbonensem eundem fuisse constat ex his necrologii Crassensis verbis a Mabilione (Acta SS. ord. Bened. saec. IV, 1, 196 n. a) allatis: Kal. Ianu. Nimfridius abbas et archiepiscopus Narbonensis. J. — Meminit eius Theodulfus in versibus ad monachos S. Benedicti (Poet. Carol. I, 522):

of. autem Sickel Acta Karolinor. II, 281, qui Mabilionis opinionem impugnat, verum Simson (Jahrb. des fränk. Reiches unter Karl dem Gr. ed. alt. I, 440) Mabilioni assentitur. 2) De Onia sacerdote alias ignoto cf. supra p. 351 n. 2.